

Odvjetnica - Avvocato
Martina Benolić
52470 Umag, Trgovačka 2a, mob. +385 (0)91 727 61 61
e-mail: martina.benolic@gmail.com OIB: 03562628517

**REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE**

putem

VISOKOG TRGOVAČKOG SUDA REPUBLIKE HRVATSKE

putem

TRGOVAČKOG SUDA U PAZINU

Na posl.br. St-14/2015

Stečajnopravna stvar:

Stečajni dužnik:

GORAN INŽENJERING d.o.o. u stečaju, Poreč – Parenzo
(Grad Poreč – Parenzo), Mate Vlašića 47a, OIB: 66649656334,
zastupano po stečajnom upravitelju Damiru Majstoroviću

Razlučni vjerovnik

- **Kupac/ Revident:** **GROPLAST d.o.o.**, Dvori (Općina Kaštelir-Labinci –
Castelliere-S. Domenica), Poslovna zona Labinci 25, OIB:
68228123319, zastupano po članu uprave Zvonko Vukovac, a
ovaj po punomoćnici Martini Benolić, odvjetnici u Umagu

Radi:

stečajnog postupka

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

---

*putem e-komunikacije
punomoć*

- I. Rješenjem Visokog trgovačkog suda republike Hrvatske od 26.10.2023. godine,
posl.br. Pž-3554/2023-2 riješeno je:

Odbija se kao neosnovana žalba razlučnog vjerovnika Groplast d.o.o., Dvori i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-14/2015-677 od 08. rujna 2023.

Revident GROPLAST d.o.o., u za to predviđenom zakonskom roku, podnosi ovaj prijedlog Vrhovnom sudu Republike Hrvatske radi dopuštenja podnošenja revizije protiv rješenja Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske od dana 26.10.2023. godine, posl.br. Pž-3554/2023, a sve iz razloga i način kako je obrazloženo u nastavku ovog prijedloga.

Na temelju članka 385.a stavak 1. Zakona o parničnom postupku (dalje u tekstu: ZPP), stranke mogu podnijeti prijedlog za dopuštenje revizije zbog pravnog pitanja koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu. Revident podnosi ovaj prijedlog zbog pravnih pitanja koje su nižestupanjski sudovi razmatrali u ovom parničnom postupku, a koja pitanja su važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Revidentovim prijedlogom predlaže dopuštenje revizije i zbog osobito bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešnoj primjeni materijalnog prava.

Revident ukazuje da su istome u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku uslijed **osobito teških povreda odredaba parničnog postupka te pogrešne primjene materijalnog prava povrijeđena temeljna prava zajamčena Ustavom i međunarodnim pravom**. Posljedično, ovaj prijedlog za dopuštenje revizije se podnosi i na temelju odredbe članka 385.a stavak 2. Zakona o parničnom postupku.

Opreza radi, revident ističe da je na osmoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (8/18) održanoj 17. prosinca 2018. (Broj: Su-IV-4/18-19 Zagreb, 17. prosinca 2018) zauzet stav da je na rješenje o dosudi u stečajnom postupku dopuštena izvanredna revizija. Navedeno je u skladu i sa člankom 19. Stečajnog zakona koji propisuje da se u stečajnom postupku može podnijeti revizija (odnosno prijedlog za dopuštenje revizije) uz odgovarajuću primjenu pravila o parničnom postupku.

Sukladno odredbi članka 387. stavak 3. ZPP-a, u prijedlogu za dopuštenje revizije, stranka, ovdje revident, mora određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg predlaže da joj se dopusti podnošenje revizije te određeno izložiti razloge zbog kojih smatra da je ono važno u smislu odredaba članka 385.a stavka 1. ZPP-a.

Slijedom naprijed navedenog revident, u ovom postupku revident, postavlja slijedeća materijalnoppravna i postupovnoppravna pitanja koje se odnose na konkretnu pravnu stvar:

- 1. Predstavlja li izjava prvog razlučnog vjerovnika u smislu odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona izjavu kojom isti kupuje nekretninu po utvrđenoj vrijednosti ili isključivo ponudu u visini utvrđene vrijednosti nekretnine?**

2. **Može li se izjava prvog razlučnog vjerovnika u prednosnom redu u smislu članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona uspoređivati (glede visine) sa ponudama kupaca danim na elektroničkoj javnoj dražbi?**
3. **Prekida li se elektronička javna dražba glede prodaje imovine stečajnih dužnika, nakon što prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu uloži izjavu u smislu odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona?**

Revident ukazuje da su predmetna pitanja su važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, kao i za razvoj kroz sudsku praksu. Naime, slijedom okolnosti da novi Ovršni zakon predviđa da se svi ovršni postupci u kojima je ovršenik stečajni dužnik vode pred Trgovačkim sudovima tj. stečajnim sudovima, postavljena pitanja dobivaju veliku važnost, osobito s obzirom na velik broj prodaja nekretnina na javnoj dražbi opterećenih založnim pravima. Naime, precizno tumačenje odredbi i prava prvih razlučnih vjerovnika u dražbama temeljna je pretpostavka za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni. Svi razlučni vjerovnici, ali i svi sudionici javne dražbe, pa i stečajnog postupka, moraju unaprijed biti upoznati sa pravilnim tumačenjem odredbi, a sve kako bi se osigurala jedinstvena primjena prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni. Naime, različita tumačenja odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona dovodi u pravnu nesigurnost sve sudionike u stečaju, a osobito prve razlučne vjerovnike u prednosnom redu.

Nadalje, glede postavljenih pitanja postoji oprečna praksa drugostupanjskih sudova.

- II. U svrhu shvaćanja predmetnog prijedloga, revident ukratko obrazlaže odlučne činjenice koje su prethodile donošenju osporavanog rješenja, opisanog u točki I. ovog prijedloga.

Rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu od 08.09.2023. godine, posl.br. 1 St-14/2015-677 rješeno je:

I. Kupcu DENISU PETEHU, Prisavlje 8, Zagreb, OIB: 87442352901, dosuđuju se nekretnine upisane u Zemljišnoknjižnom odjelu Poreč, Općinskog suda u Pazinu i to: - nekretnina oznake kč.br. 1458/2 i 1458/5, zk.ul. 1293, k.o. Tar, u naravi oranice 288 m² i 87 m², za iznos od 38.947,20 eura / 293.447,68 kn1 .

II. Kupac DENIS PETEH, Prisavlje 8, Zagreb, OIB: 87442352901, dužan je u roku od 30 dana od pravomoćnosti ovog rješenja uplatiti razliku kupovnine preko iznosa uplaćene jamčevine (osiguranja), i to iznos od 35.387,57 eura / 266.627,65 kn, na poseban račun Financijske agencije br. HR1123900011300028787, Model: HR11, poziv na broj 417254- 376663.

Prilikom uplate potrebno je da uplatitelj u polje 71A na SWIFT-u ili na obrascu naloga za plaćanje u polje „Opcija troška“ naznači opciju „OUR“.

Ako kupac DENIS PETEH, Prisavlje 8, Zagreb, OIB: 87442352901, u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti ovog rješenja ne položi kupovninu iz točke I. izreke ovog rješenja, donijet će se novo

rješenje o dosudi kojim će se oglasiti nevažećom dosuda navedenom kupcu i predmetne nekretnine će se dosuditi prvom sljedećem kupcu koji je ispunio uvjete da mu se nekretnina dosudi.

III. Nakon što ovo rješenje postane pravomoćno i nakon što kupac DENIS PETEH, Prisavlje 8, Zagreb, OIB: 87442352901, uplati iznos iz točke II. ovog rješenja, upisat će se u zemljišnoj knjizi u njegovu korist pravo vlasništva na nekretninama iz točke I. ovog rješenja te će se iz zemljišne knjige brisati sljedeći tereti: - Zabilježuje se odbijena molba ovrhovoditelja Sergo Igora za zabilježu ovrhe 1 Fiksni tečaj konverzije 7,53450 2 1 St-14/2015-677 na nekretninama upisanim u A na temelju Rješenja o ovrsi od 12.12.2008. godine., posl. broj Ovr-54/08. - Na temelju Rješenja Općinskog suda u Puli od 22. rujna 2009. posl. broj Gž781/09-2 NAREĐUJE SE : uspostava zemljišno knjižnog stanja kakvo je bilo prije provedbe ovog rješenja posl. broj Z - 6092/08, i to tako da se izvrši sljedeći upis koji glasi: "Zaprimljeno, 03.11.2008. broj Z -5508/08 Na temelju Rješenja Trgovačkog suda u Pazinu od 31.10.2008., posl. broj R1-157/08 zabilježuje se privremena mjera zabrane otuđenja ili opterećenja nekretnine upisane u A. i to na k.č. broj 1458/2 i 1458/5, koja privremena mjera traje do zabilježbe ovrhe nakon pokretanja sudske ovrhe temeljem čl. 252. Ovršnog zakona ili drukčije odluke suda. - Na temelju Rješenja Trgovačkog suda u Pazinu posl. broj 19 St-59/2011 od 13. rujna 2011. zabilježuje se otvaranja stečajnog postupka na nekretninama u vlasništvu dužnika Goran Inženjeringa d.o.o., Poreč, M. Vlašića 47a upisane u A. - ZABILJEŽBA, RJEŠENJE TRGOVAČKOG SUDA U PAZINU, POSL.BR. ST14/2015 25.07.2022, zabilježuje se Rješenje o prodaji nekretnina stečajnog dužnika GORAN INŽENJERING d.o.o. - Na temelju solemniziranog sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 03.02.2009. i Povijesnog izvodka iz sudskog registra od 28.01.2009., uknjižuje se pravo zalog na nekretnine upisane u A, radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od =1.563.343,70 kn (slovima: milijunpetstošezdesettisućetrstočetredesettrikuneisedamdesetlipa) u korist GROPLAST D.O.O., MB: 0712680, KAŠTELIR, POSLOVNA ZONA BB - Na temelju ovog sudnog rješenja od 26.10.2009, poslovni broj Ovr - 1257/09, uknjižuje se pravo zalog na nekretnini upisanoj u A, radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 4.091.277,22 kune zajedno sa zakonskim zateznim kamatama specificiranim u prijedlogu za osiguranje pa do namirenja i troškova postupka osiguranja s zakonskim zateznim kamatama počev od dana donošenja rješenja o osiguranju, pa do isplate, u korist: MINISTARSTVO FINACIJA - Zabilježuje se ovršivost tražbine upisane pod rb. 3.1.- - Na temelju ovog Rješenja o osiguranju od 07. 01. 2010. godine, posl. broj Ovr1587/09 uknjižuje se pravo zalog na nekretninama u vlasništvu protivnika osiguranja Goran Inženjeringa d.o.o. Poreč upisane u A, radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od =500.000,00 kuna (slovima: petstotisućakuna) sa zateznom kamatom na taj iznos koja teče od 05.07.2008. godine, u korist predlagatelja osiguranja: ELEKTROMETAL D.O.O., POREČ, ROČKA 12 - Zabilježuje se ovršivost tražbine upisane sa Z-118/10.

IV. Nekretnine iz točke I. izreke ovog rješenja predati će se kupcu DENISU PETEHU, Prisavlje 8, Zagreb, OIB: 87442352901, nakon što uplati iznos iz točke II. izreke ovog rješenja i nakon što ovo rješenje postane pravomoćno.

V. Nalaže se Zemljišnoknjižnom odjelu Poreč, Općinskog suda u Pazinu, da u zemljišnoj knjizi upiše zabilježbu dosude na nekretninama iz točke I. izreke ovog rješenja.

VI. Zemljišnoknjižni odjel Poreč, Općinskog suda u Pazinu, obaviti će upis iz točke III. izreke na temelju ovog pravomoćnog rješenja o dosudi nekretnina i na temelju potvrde stečajnog suda da je kupac položio kupovninu u skladu s točkom II. izreke ovog rješenja. 3 1 St-14/2015-677

VII. Nalaže se stečajnom upravitelju Damiru Majstoroviću iz Pule, Koparska 37, da u roku od osam dana od dana pravomoćnosti ovog rješenja dostavi sudu obračun troškova unovčenja nekretnina (čl. 254. Stečajnog zakona).

Protiv citiranog rješenja, revident je podnio žalbu, pobijajući isto iz svih žalbenih razloga, a osobito iz razloga što citirana odluka sadrži tumačenje i primjenu odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona suprotno svrsi te

odredbe, ali i suprotno ustaljenoj pravomoćnoj praksi nižestupanijskih i višestupanijskih sudova.

Žalba ovdje revidenta odbijena je kao neosnovana, u obrazloženju koje nisu uzeti u obzir žalbeni razlozi izjavljeni po ovdje revidentu, već je istom paušalno i generalno obrazložen postupak dražbe i davanja izjave prema članku 247. stavak 7. Stečajnog zakona. Sud prvog i drugog stupnja, suprotno slovu zakona, cijene izjavu prvog razlučnog vjerovnika prema članku 247. stavak 7. Stečajnog zakona kao puku i isključivu ponudu za kupnju nekretnine u visini utvrđene vrijednosti nekretnine. Tim više što se u odluci drugog stupnja navodi da je prvi razlučni vjerovnik mogao sudjelovati na dražbi uz izjavljivanje prijeboja – koji prijeboj je izrijekom zabranjen odredbom članka 176. stavak 1. Stečajnog zakona. Materijalnopravna osnova, sudska praksa i odlučne okolnosti uslijed kojih se ovim prijedlogom za dopuštenje revizije postavljaju pitanja i predlaže da Vrhovni sud Republike Hrvatske dopusti podnošenje revizije, obrazložena su detaljno u nastavku ovog prijedloga.

- III. U nastavku, revident obrazlaže relevantnu sudsku praksu koja je suprotna onoj zauzetoj u osporavanoj odluci, kao i važnost rješavanja postavljenih pitanja u svrhu jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni.

Sud prvog i drugog stupnja temelje pobijanu odluku na pogrešnom pravnom stajalištu i tumačenju odredbe Stečajnog zakona, a kojim pogrešnim tumačenjem je istovremeno učinjena bitna povreda procesne naravi koja je bitno utjecala na donošenje osporavanog rješenja. Naime, sud prvog stupnja je u pobijanoj odluci derogirao prava prvog razlučnog vjerovnika, a istovremeno je istu temeljio na nepoznatim i nepostojećim odredbama Stečajnog zakona.

Odredba članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona citirano glasi:

*Prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu može izjaviti da **kupuje** nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnoga dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine.*

Iz citirane odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona proizlazi da je predmetnom odredbom uređeno pravo prvog razlučnog vjerovnika da izjavi da **kupuje** nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine. Stoga, tom je odredbom jasno uređeno pravo prvog razlučnog vjerovnika da nekretninu **kupi po utvrđenoj, tj. tržišnoj vrijednosti utvrđenoj na temelju pravomoćne odluke suda, a sukladno procjeni vrijednosti izrađenoj po stalnom sudskom vještaku**. Međutim, tom odredbom **nije uređeno da prvi razlučni vjerovnik isključivo daje ponudu u visini utvrđene vrijednosti nekretnine; obzirom da je zakonska formulacija izrazito jasna i nesporna te uređuje da prvi razlučni vjerovnik nekretninu – kupuje po utvrđenoj**

vrijednosti. Posljedično, tumačenja i primjena predmetne zakonske odredbe od strane sudova nižeg stupnja nije prihvatljivo, niti u skladu sa Zakonom. Naime, ukoliko je zakonodavac uredio da prvi razlučni vjerovnik nekretninu kupuje po utvrđenoj vrijednosti, to sudovi ne mogu takvu izjavu o kupnji tretirati kao puko davanje ponude.

Sukladno odredbi članka 253. Zakona o obveznim odnosima, ponuda je prijedlog za sklapanje ugovora učinjen određenoj osobi koji sadrži sve bitne sastojke ugovora. Obzirom da Zakon o obveznim odnosima ne uređuje učinak i domet značenja ponude kod javnih natječajja, pa time i javnih dražbi, pravno značenje istog valja potražiti u sudskoj praksi sudova. Naime, kod javnog natječaja za prikupljanje ponuda, *„Natječaj za prikupljanje pisanih ponuda za prodaju nekretnine nije ugovor, već poziv da se učini ponuda“* (Županijski sud u Rijeci, odluka posl.br. Gž-1629/01 od 16.01.2002. godine). Poziv za sudjelovanja na elektroničkoj javnoj dražbi je poziv kojim se zainteresirane osobe pozivaju na davanje ponuda u smislu Pravilnika o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku. Tim Pravilnikom je propisano da Financijska agencija u postupku elektroničke javne dražbe prikuplja ponude za kupnju nekretnine koja je predmet javne dražbe. Međutim, nijednom odredbom Ovršnog zakona, Pravilnika o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku, ili drugog pravnog propisa, nije propisano da izjava kojom prvi razlučni vjerovnik kupuje nekretninu, ima isključivu pravnu snagu ponude. Naime, davanje i pravni značaj ponuda u elektroničkoj javnoj dražbi je jasno regulirano Ovršnim zakonom i Pravilnikom o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku, ali odredbama tih propisa nije uređeno da izjava o kupnji prvog razlučnog vjerovnika prema članku 247. stavak 7. Stečajnog zakona jest izjednačena s ponudom. Naime, već iz sam zakonske dikcije proizlazi da je volja zakonodavca bila da takvom izjavom prvi razlučni vjerovnik kupuje nekretninu po utvrđenoj vrijednosti, a ne da daje ponudu u visini utvrđene vrijednosti.

U osporavanim odlukama nižeg stupnja sudovi su se upustili u **uspoređivanje izjave o kupnji ovdje revidenta i ponuda danih na elektroničkoj javnoj dražbi, kao i obrazlaganje koje ne pronalazi temelja u nijednoj odredbi Stečajnog zakona.** Nadalje, pobijana odluka suda drugog stupnja sadrži obrazloženje da je prvi razlučni vjerovnik, nesudjelovanjem na javnoj dražbi „izgubio pravo kupnje“, koje utvrđenje također ne iznalazi temelja u nijednom pravnom propisu, jer nijedan zakonski propis ne sadrži takvo ili slično uređenje gubitka prava.

Navedeno je jasno i samim uvidom u pobijane odluke: ni sud prvog, a ni sud drugog stupnja svoje odluke nisu temeljili na nijednoj odredbi Stečajnog zakona, već je svoje stajalište isključivo paušalno i generalizirano obrazložili. Naime, ne postoji nijedna odredba važećih Zakona na temelju koje bi sudovi bili ovlašteni uspoređivati iznose iz prikupljenih ponuda putem elektroničke

javne dražbe sa izjavom razlučnog vjerovnika iz članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, ili temeljem kojih bi sudovi bili ovlašteni derogirati pravno značenje izjave iz članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona na razinu puke ponude.

Međutim, sud prvog i drugog stupnja obrazlažu upravo suprotno, a što proizlazi iz obrazloženja osporavanih rješenja.

U skladu sa redovnom praksom Trgovačkih sudova, nakon što prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu izjavi da kupuje nekretninu u smislu odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, to nadležni stečajni sudovi prekidaju elektroničke javne dražbe u tijeku. Kao primjer valja uzeti zaključak Trgovačkog suda u Bjelovaru od 18.0.7.2018. godine, posl.br. St-175/2016, kojim je prekinuta prodaja nekretnina elektroničkom javnom dražbom, a sve iz razloga što je prvi razlučni vjerovnik dao izjavu u smislu odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, na temelju koje izjave je taj isti sud, posebnim rješenjem, predmetne nekretnine dosudio prvom razlučnom vjerovniku. Nadalje, dražba je na sličan način prekinuta i zaključkom Trgovačkog suda u Splitu od 19.05.2021. godine, posl.br. St-2/2013, uz nalog FINA-i da u roku od 3 dana od zaprimanja zaključka dostavi sudu izvještaj.

Dokaz: *zaključak TS Bjelovar, kao u tekstu*
rješenje o dosudi TS Bjelovar u postupku St-175/2016
zaključak TS Split, kao u tekstu

U ovom konkretnom slučaju, sud prvog stupnja nije prekinuo elektroničku javnu dražbu, dok su i sud prvog stupnja, i sud drugog stupnja, tretirali predmetnu izjavu prvog razlučnog vjerovnika – kao najobičniju ponudu, a ne izjavu o kupnji. Time je postupak koji je prethodio, pa time i osporavano rješenje, u cijelosti protivno citiranim odlukama sudova nižeg stupnja, a koja se prvenstveno tiču pravnog pitanja postavljanog pod rednim brojem 3.

Naime, važeće odredbe Stečajnog zakona ne sadrže nijednu jedinu odredbu koja bi na bilo koji način ograničila pravo razlučnog vjerovnika na davanje izjave iz članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, niti bilo kakvu odredbu kojom bi to pravo prvog razlučnog vjerovnika bilo uvjetovano bilo čime, odnosno uvjetovano ishodom elektroničke javne dražbe. Stoga, nije jasno na temelju koje odredbe Stečajnog zakona je su sudovi nižeg stupnja donijeli osporavanu odluku. Već iz citirane prakse je nesporno da osporavana odluka odstupa od pravilnog tumačenja odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, osobito u pogledu dometa i pravnog značaja takve izjave.

Naime, čak je i revizijski sud jasno izrazio stajalište da je **u slučaju da je prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu dao izjavu u smislu odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, eventualni ponuditelji na dražbi nisu uopće stranke u postupku dosude za tu konkretnu nekretninu, bez obzira na sam**

ishod elektroničke javne dražbe. Naime, pravo uređeno člankom 247. stavak 7. Stečajnog zakona jest zakonom uređeno pravo na kupnju po utvrđenoj tržišnoj vrijednosti, posljedično isto se ima smatrati svojevrsnim pravo za kupnju neposrednom pogodbom na temelju samog, čime je prilikom donošenja osporavanog rješenja sud prvog stupnja bio dužan primijeniti odredbu članka 104. Ovršnog zakona. Navedeni je stav zauzet u nizu pravomoćnih odluka Trgovačkih sudova, a što je podrobnije opisano u slijedećoj točki ovog prijedloga.

Nadalje, rješenje suda drugog stupnja temelji se na pogrešnom pravnom stajalištu (točka 13. obrazloženja), a sukladno kojoj je revident mogao sudjelovati na javnoj dražbi, a potom biti oslobođen polaganja kupovnine.

Stečajni zakon uređuje generalnu zabranu prijeboja, a koja je sadržana u odredbi članka 176. stavak 1. točka 1. Stečajnog zakona:

Nedopustivost prijeboja

Članak 176.

Prijeboj nije dopušten:

1. ako je obveza stečajnoga vjerovnika prema stečajnoj masi nastala tek nakon otvaranja stečajnoga postupka

Posljedično, kada bi tumačenje sudova prvog i drugog stupnja bilo pravilno, tada je revident bio dužan sudjelovati na dražbi, a potom položiti kupovninu, obzirom da je prijeboj tražbine s naslova kupovnine (koja je nastala nakon dražbe pa time i nakon otvaranja stečajnog postupka) i protutražbine razlučnog vjerovnika prema stečajnom dužniku (a koja je nastala prije otvaranja stečaja) – zabranjena i nedopuštena izričitom zakonskom odredbom.

U pojedinim stečajnim postupcima, sud je čak i po službenoj dužnosti ukidao odluke skupštine vjerovnika koja su uključivale prijeboj potraživanja stečajnog vjerovnika i kupovnine. Primjera radi, takav je stav zauzet u rješenju Trgovačkog suda u Splitu, Stalna služba u Dubrovniku od 16.10.2018. godine, posl.br. St-204/2016 u kojem rješenju se navodi da „sukladno čl. 176. SZ-a prijeboj nije dopušten ako je obveza stečajnog vjerovnika prema stečajnoj masi nastala tek nakon otvaranja stečajnog postupka. U konkretnom slučaju odluka skupštine vjerovnika je da se izvrši prijeboj tražbine stečajnog vjerovnika sa tražbinom pozajmica koja je nastala prije otvaranja stečajnog postupka i koja je stečajnom vjerovniku priznata kao tražbina drugog višeg isplatnog reda sa tražbinom stečajnog dužnika za kupoprodajnu cijenu (kupovninu) koja tražbina stečajnog dužnika još nije nastala i nastat će (tek) nakon provedene prodaje, tj. tražbina će nastati nakon što je stečajni postupak otvoren, pa takav prijeboj nije dopušten...“ . Već je navedenim jasno da pravno obrazloženje sadržano u pobijanim rješenjima nije pravilno, te da je isto suprotno izričitoj zakonskoj zabrani. Time sud drugog stupnja u osporavanoj odluci obrazlaže

prava prvih razlučnih vjerovnika na način da je isto izrijeком protivno odredbama lex specialisa, tj. odredbama Stečajnog zakona.

Dokaz: Rješenje TS Split, SS Dubrovnik kao u tekstu

Istovremeno, ono što je bitno istaknuti da je cilj vođenja stečajnog postupka, skupno namirenje vjerovnika, međutim osporavanim odlukama nižeg stupnja, sudovi štite upravo ovdje revidenta – od samog sebe. Naime, jedino potraživanje koje se može namiriti prodajom predmetne nekretnine – jest potraživanje ovdje revidenta, kao prvog razlučnog vjerovnika. Time nije jasno čije uopće interese štite sudovi nižeg stupnja, sve s obzirom da u ovom konkretnom slučaju je u pitanju uvijek isto potraživanje – a to je potraživanje ovdje revidenta. Naime, cjelokupna imovina stečajnog dužnika je opterećena založnim pravima, te ne postoji, pa ni najmanja vjerojatnost, da će se ovdje revident namiriti bilo koji daljnji iznos, izuzev na ovoj nekretnini. Naime, radi se posljednjoj nekretnini koja je bila predmet prodaje, i na kojoj je razlučni vjerovnik imao prvo razlučno pravo u prednosnom redu; čime pobijanim rješenjima sudovi nižeg stupnja štite upravo revidenta – od samog sebe, što je apsurdno, odnosno „štite prava“ revidenta suprotno njegovoj volji, danoj izričitoj izjavi o kupnji, sve u uvjetima kada za stečajnog dužnika i sve druge stečajne vjerovnike navedeno ne mijenja apsolutno ništa, pa nijedan cent u namirenju.

Osporavano rješenje, opisano u točki I. ovog prijedloga, odstupa od ustaljene prakse Trgovačkih sudova, Visokog trgovačkog suda RH i Vrhovnog suda RH glede primjene i dometa odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona.

Tumačenje i primjena odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona sadržano u osporavanoj odluci jest neosnovano te se istim u cijelosti gubi pravni i životni smisao postojanja te odredbe, jer se takvim tumačenjem u cijelosti ukida njezin smisao. Naime, **ishod, ali i samo održavanje elektroničke javne dražbe nije uopće od značaja u odlučivanju o dosudi u pravnoj situaciji kada je prvi razlučni vjerovnik koristio prava iz članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona.**

Trgovački sud u Zadru je u pravomoćnom rješenju o dosudi od 09.10.2018. godine, posl.br. St-1081/2016, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom RIVIJERA d.d., u stečaju, Šibenik, zauzeo slijedeće pravno stajalište:

„U konkretnom slučaju iako je najpovoljniju ponudu za kupnju predmetne nekretnine dao Mate-Teo Juradin, sud je nekretninu, a sukladno ranije odredbi čl. 247. st. 7. Stečajnog zakona dosudio razlučnom vjerovniku MOBILIA d.o.o., Šibenik obzirom da čl. 247. st. 7. Stečajnog zakona propisuje da prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu može izjaviti da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog vjerovnika po osnovi cijene i u visini utvrdene vrijednosti.“

Dokaz: *presuda TS Zadar kao u tekstu, s klauzulom pravomoćnosti*

Prethodno citirano rješenje Trgovačkog suda u Zadru jest pravomoćno, i potvrđeno po Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske rješenjem od 11.12.2018. godine, posl.br. PŽ-6738/2018. Naime u takvoj pravnoj situaciji kada prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu da izjavu u smislu odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, sudionici elektroničke javne dražbe **nisu uopće stranke u postupku**, a obzirom da niti ne polažu pravo na namirenje iz kupovnine, time isti nisu uopće ovlašteni na podnošenje žalbe, s obzirom da **prvi razlučni vjerovnik ima pravo prvenstva temeljem odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona**. Posljedično, nesporno je da je to pravo prvog razlučnog vjerovnika na davanje izjave iz članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona **isključuje sve ostale sudionike koji su eventualno sudjelovali na elektroničkoj dražbi**.

Dokaz: *rješenje VTS-a kao u tekstu*

Nadalje, protiv prethodno citirane odluke VTS-a, uložena je revizija Vrhovnom sudu Republike Hrvatske, koja revizija je odbačena rješenjem od 19.03.2019. godine, posl.br. Rev 1107/2019.

Dokaz: *rješenje VSRH kao u tekstu*

Osporavana odluka je izrijeком protivna citiranim odlukama donesenim u stečajnom postupku koji se pred Trgovačkim sudom u Zadru vodio pod posl.br. St-1081/2016, te su iz tog razloga postavljenja pitanja pod rednim brojem 1. i 2. ovog prijedloga.

Nadalje, upravo iz citirane sudske prakse proizlazi da prvi razlučni vjerovnik **ima prednost u odnosu na ponuditelje na dražbi**, osobito s obzirom da odredba članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona **daje prvom razlučnom vjerovniku neposredno pravo da nekretninu kupi po utvrđenoj vrijednosti, a ne da da ponudu u visini utvrđene vrijednosti**. Posljedično, postoji daljnji niz prakse sudova prvog stupnja u kojima se rezultati provedene elektroničke javne dražbe uopće ne obrazlažu u rješenju, sve s obzirom na prethodno citirane odluke viših sudova, ali i same formulacije odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona. Naime, u datim okolnostima je uopće bespredmetno i protivno zakonu obrazlagati ishod elektroničke javne dražbe, obzirom da se ponuditelji na istoj uopće **ne** smatraju sudionicima. Primjera radi, takvo je stajalište zauzeo u pravomoćnom Rješenju o dosudi Trgovačkog suda u Bjelovaru od 18.7.2018., posl.br. St-175/2015 te pravomoćnom Rješenju o dosudi Trgovačkog suda u Pazinu od 08.10.2021. godine, posl.br. St-392/2016.

Nadalje, prema daljnjoj praksi prvostupanjskih sudova, **čak i u slučaju da je došlo do informatičkih grešaka u sustavu FINA-e prilikom provedbe elektroničke javne dražbe – to ne utječe na donošenje rješenja o dosudi u slučaju da je prvi razlučni vjerovnik dao izjavu u smislu odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona.** Takvo pravno stajalište je zauzeo Trgovački sud Rijeci u pravomoćnom rješenju o dosudi od 05.03.2020. godine, posl.br. St-1063/2016-129 zauzeo je stajalište kako slijedi (citirano):

„Slijedom navedenoga, a imajući u vidu da razlučni vjerovnik trgovačko društvo AYATA MEDIA d.o.o., ima novčanu tražbinu prema stečajnom dužniku osiguranu razlučnim pravom na predmetnim nekretninama temeljem Ugovora o ustupu – prodaji tražbine od 31. siječnja 2020. godine, koja iznosi ukupno 20.573.019,13 kn, te je temeljem odredbe čl.247. st.7. SZ-a izjavio prijebaj svoje tražbine s protutražbinom stečajnog dužnika, sud nalazi da su ostvarene pretpostavke za dosudu nekretnina opisanih u točki I. – V. izreke, razlučnom vjerovniku trgovačkom društvu AYATA MEDIA d.o.o.

Nakon završetka e-Dražbe, Agencija je podnijela sudu izvješće o provedenoj e-Dražbi s identifikatorom nadmetanja 21454, 21462, 21464, 21468 i 21475. Uz izvješće, Agencija je dostavila sudu obavijest o postupanju u predmetnom spisu. Navela je da su dana 18. veljače 2020. godine na razini centralnog sustava e-Dražbe evidentirani sigurnosni incidenti, izvanredni događaji, na koje Agencija nije mogla utjecati, zbog čega je pojedinim korisnicima servisa e-Dražba bilo onemogućeno neometano koristiti servis na način da im je bila ometana ili usporena predaja ponude. Agencija nije zaprimila niti jedan prigovor korisnika servisa e-Dražbe.

Sigurnosni incidenti koji su evidentirani dana 18. veljače 2020. godine na razini centralnog sustava e-Dražbe nisu od utjecaja na regularnost same dražbe, posebno cijeneći okolnost da je do završetka elektroničke javne dražbe prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu (koji nije sudjelovao u nadmetanju) podnio izjavu da kupuje predmetne nekretnine i da stavlja u prijebaj svoju tražbinu osiguranu razlučnim pravom na predmetnim nekretninama prema stečajnom dužniku u visini 20.573.019,13 kn s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti koja ukupno iznosi 15.772.670,00 kn, zbog čega sud nije smatrao potrebnim poništiti e-Dražbe s identifikatorom nadmetanja 21454, 21462, 21464, 21468 i 21475.“.

Dokaz: rješenje TS Rijeka kao u tekstu

U stečajnom postupku koji se pred Trgovačkim sudom u Splitu, Stalna služba u Dubrovniku vodio pod posl.br. St-225/2016, sud prvog stupnja je dosudio nekretninu prvom razlučnom vjerovniku na temelju odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona. Povodom žalbe ponuditelja na elektroničkoj javnoj dražbi, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je u rješenju od 28.11.2018. posl.br. Pž-6940/2018 zauzeo stajalište da (citirano):

„Neosnovano žaliteljica ističe da je razlučni vjerovnik trebao sudjelovati u javnoj dražbi, jer on ima temeljem zakonske ovlasti izjaviti da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrdene vrijednosti nekretnine.

Slijedom navedenog proizlazi da su u konkretnom slučaju ispunjeni uvjeti za donošenje rješenja o dosudi nekretnine razlučnom vjerovniku pa je valjalo žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje prema odredbi čl. 380 st. 2 ZPP-a u vezi s čl. 6 SZ-a.

Dokaz: *presuda VTS-a kao u tekstu*

Nadalje, protiv prethodno citirane odluke VTS-a donesene pod posl.br. Pž-6940/2018 podnesena je revizija, prilikom čega je Vrhovni sud Republike Hrvatske jasno istaknuo da **odredbe Stečajnog zakona ne sadrže nikakva ograničenja ili uvjete glede prava prvog razlučnog vjerovnika uređena člankom 247. stavak 7. Stečajnog zakona.** U rješenju VSRH od 09.04.2019. godine, posl.br. Rev-1481/2019 zauzeo je slijedeće pravno stajalište:

Slijedom navedenog, odgovori na prvo i drugo postavljeno pitanje glasio bi da prvi razlučni vjerovnik u smislu čl. 247. stavak 7. SZ-a nije dužan sudjelovati na javnoj dražbi da bi iskoristio svoje pravo iz citirane zakonske odredbe, a izjavu da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnoga dužnika po osnovi cijene u visini utvrdene vrijednosti nekretnine može dati do onoga trenutka do kojeg ona još može imati pravni učinak, a to je trenutak donošenja, od strane suda, rješenja o dosudi nekretnine najpovoljnijem kupcu.

Dokaz: *rješenje VSRH kao u tekstu*

Slijedom citirane sudske prakse, osporavana odluka je izrijeком protivna istima, te se kao bitnim u svrhu osiguranja jedinstvene primjene prava, postavlja donošenje pravilnog tumačenja revizijskog suda glede pitanja pod rednim brojem 1. i 2.

Nadalje, pravno stajalište da u svrhu korištenja predmetne izjave, odnosno pravnog učinka iste, na 30.sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske održane 09.11.2017. jasno je uređeno da to pravo nije uvjetovano odnosno nije od značaja je li prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu sudjelovao na elektroničkoj javnoj dražbi.

Dokaz: *uvid u izvod iz zapisnika iz sjednice kao u tekstu, uvidom u spis*

Posljedično, nesporno je da se radi o pravu prvog razlučnog vjerovnika u prednosnom redu, koje nije ograničeno ničim, izuzev okolnosti da se istim **može koristiti dok takva izjava može imati pravni učinak, odnosno do donošenja rješenja o dosudi**. U ovoj pravnoj stvari, ovdje žalitelj je predmetnu izjavu dao daleko prije donošenja osporavanog rješenja o dosudi, a istu je i ponovio nakon okončanja elektroničke javne dražbe, a prije donošenja rješenja o dosudi, uz dodatno očitovanje. Prvi razlučni vjerovnik, ovdje žalitelj, predmetnu izjavu nije nikad opozvao ili na drugi način ograničio.

Dokaz: *nesporno, po potrebi uvid u spis*

Slijedom okolnosti da se radi o pravomoćnim odlukama, nesporno je da se osporavana odluka temelji na tumačenju mjerodavnih pravnih propisa koja nije u skladu ni sam sadržajem jasne zakonske odredbe, ni sa ustaljenom praksom drugih sudova, koja je potvrđena po najvišim sudskim instancama u Republici Hrvatskoj. Naime, nije jasno na temelju koje odredbe i kojeg Zakona je sud prvog stupnja smatrao da je isti ovlašten derogirati pravo prvog razlučnog vjerovnika u prednosnom redu prilikom davanja izjave iz članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona, jer je time sud prvog stupnja, između ostalog, izjednačio pravni pojam davanje ponude na dražbi, i prava na kupnju izjavom po utvrđenoj (tržišnoj) vrijednosti. Naime, radi se o dva različita pravna pojma, prilikom čega davanje ponude ne može predstavljati istovjetnu ili pravno višu kategoriju od prava neposrednu kupnju putem izjave. Tim više što je potraživanje ovdje žalitelja daleko više i od dana ponude.

Uvidom u osporavano rješenje jasno proizlazi da **sudovi prvog i drugog stupnja svoje obrazloženje nisu temeljili na nijednoj odredbi Stečajnog zakona, odnosno sudovi nisu obrazložili koja bi to točno odredba Stečajnog zakona derogirala, ukidala ili ograničavala pravo kupnje prvog razlučnog vjerovnika uređeno člankom 247. stavak 7. Stečajnog zakona, odnosno koja bi to odredba Stečajnog zakona ili bilo kojeg drugog Zakona ovlašćivala sud na usporedbu ponude iz dražbe i izjave o kupnji prvog razlučnog vjerovnika**. Već samo izjednačavanje izjave o kupnji sa davanjem „obične“ ponude predstavlja pogrešno tumačenje mjerodavnih pravnih propisa. Uvidom u obrazloženja nižestupanijskih odluka je nesporno da su sudovi isključivo sud utvrdili navedeno, ali isto nije potkrijepio odgovarajućim odredbama Zakona. a istovremeno je propustio utvrditi da prava iz članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona u biti predstavljaju neposredno pravo kupnje izjavom tj. svojevrsno zakonom uređeno pravo na kupnju neposrednom pogodbom. Time je osporavana odluka **nerazumljiva** čime je počinjena bitna povreda odredaba stečajnog postupka koja je bitno utjecala na donošenje osporavane odluke.

Naime, tumačenje odredbe članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona izraženo u osporavanoj odluci u cijelosti ukida značenje i domet predmetne odredbe i

prava prvog razlučnog vjerovnika. Takvim tumačenjem predmetna odredba Stečajnog zakona postaje bespredmetna, iako je sam Zakon jasan i uređuje da prvi razlučni vjerovnik **kupuje** nekretninu po utvrđenoj vrijednosti, dok isti **ne uređuje da prvi razlučni vjerovnik daje isključivo ponudu u visini utvrđene vrijednosti**. Time je **nejasno na temelju koje odredbe je sud prvog stupnja uspoređivao visinu ponuda s elektroničke javne dražbe s izjavom prvog razlučnog vjerovnika, obzirom da važeći Stečajni zakon takvu odredbu - ne sadrži**.

Slijedom svega prethodno navedenog, osporavano rješenje je suprotno svim navedenim odlukama sudova prvog i drugog stupnja, ali i odlukama revizijskog suda. Pravno stajalište zauzeto u pobijanom rješenju remeti pravnu sigurnost svih razlučnih vjerovnika i dovodi u dvojbu domet i pravno značenje prava razlučnih vjerovnika uređenih odredbom članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona. Nesporno je da odredba članka 247. stavak 7. Stečajnog zakona propisuje da prvi razlučni vjerovnik nekretninu kupuje po utvrđenoj vrijednosti, a ne da isti daje ponudu u visini utvrđene vrijednosti. Posljedično, osporavano rješenje je protivno načelu pravne sigurnosti.

Slijedom svega navedenog, revident

p r e d l a ž e

da Vrhovni sud Republike Hrvatske donese rješenje kojim se dopušta revizija za pravna pitanja postavljena pod brojem 1., 2., i 3.

U Umagu, dana 15.01.2024. godine

Revident po punomoći